

Žízlivě pil, pak bláto si smýval, když k louži se shýb'. Jenže
nesmyl si krev, ta prýštila zrány, v boku chvěl se šíp.
Z boku čouhal šíp, jak vodorovný vykřičník.
Tak povídám: "Ty musíš být ten Sebastián"?!

Jsi Sebastián, hle mučedník pravdy, co stále ved' svou.
To's to dopracoval, žes opravoval bližní kteří lžou!
Jo lidi lžou, nic nenaděláš tu holt.
Kdo pravdě přál ten krvácel co svět světem stál.

Jsi plný ran, jak ve smetí džbán, jsi řešeto šráků a děr,
obět' zůle lží a bázně okolí.
Jsi plný ran, sesutá strán, nechceš mi doufám teď říct,
že Tě zásah šípu zášti nebolí?!

Pár zranění mám to nehodlám popřít,
on s úsměvem dí.
Co však zmůže šíp, když máš jednu pravdu,
čerpáš víru z ní, bereš víru z ní a nepodléháš násilí.
Kto pravdě přál ten zvítězil co svět světem stál.

Jsem plný ran jak prastarý džbán,
jsem řešeto šráků a děr,
věčně bývám terčem lání okolí.
Jsem plný ran já Sebastián, přesto chci vážně Ti říct,
že mne zásah šípu zášti nebolí.

Co svět světem stál mě nechyběl smích.